

***GINKGO BILOBA* L. - „FOSILĂ VIE”**

Florina MUȘA¹

Pe strada Egalității, lângă Liceul „Zinca Golescu”, poate fi văzut un arbore stingher, necunoscut de marea majoritate a populației municipiului Pitești.

Este vorba de *Ginkgo biloba* L., aparținând străvechiului grup *Ginkgophyta*. Începând din devonianul superior, se întâlnesc impresiuni de frunze, asemănătoare cu cele ale speciei actuale, dar care sunt trecute cu îndoială la acest grup. Cu certitudine, apariția ginkgoalelor s-a produs în permian (flora din Kuzneț - Siberia), dezvoltarea maximă fiind în jurasic, atât în ceea ce privește numărul de specii și genuri, cât și a arealului, deoarece, în aceea vreme, clima tropicală atingea cercul polar de nord. Declinul grupului începe chiar de la sfârșitul jurasicului; în terțiar, aria de răspândire se restrânge din ce în ce mai mult către sud, persistând în Europa până în pliocen. Prin caracterele lor și timpul când au apărut, ginkgofitele sunt considerate ca fiind unul dintre cele mai vechi grupuri de fanerogame.

În flora actuală, acest grup se menține prin singura specie relictă *Ginkgo biloba*, care aparține familiei *Ginkgoaceae*, singura familie a ordinului *Ginkgoales*.

Ginkgo biloba, considerat astăzi „fossilă vie”, este originar din China Occidentală și Japonia. Este un arbore cu înălțimi cuprinse între 15-30 m, iubitor de lumină și căldură, rezistent la uscăciunea din sol și la geruri. Frunze pietoase, în formă de evantai, flori unisexuate dispuse dioic (florile masculine separate de cele femele, florile fiind dispuse pe copaci diferiți). Sămânța se aseamănă, după unii autori, cu o corcodușă albă, după alții, cu o prună sau cu o caisă. De aici, denumirea chinezească de „*gin kyo*” - caisă argintie, dat plantei. Sămânța constituie un fruct fals, o pseudodrupă, numită galbulă. Cultivat sporadic, se întâlnește ca plantă ornamentală în diverse regiuni ale globului. Este arborele tradițional al popoarelor asiatice de rit budist. În Orientul îndepărtat, se utilizează în tratamentul a numeroase afecțiuni, în tratarea cancerului, în tulburările de circulație etc.

Acest arbore, ocrotit de lege în toată țara, a fost trecut pe Lista plantelor cu valoare istorică și dendrologică, prin Hotărârea Consiliului Județean Argeș nr. 18 din 21 dec. 1994, privind ocrotirea zonelor naturale protejate și a monumentelor naturii din județ, la poziția 15. În Hotărâre se admite a se lua măsurile corespunzătoare, de către Consiliile locale în raza cărora se află plantele cu valoare istorică și dendrologică, în vederea inscripționării lor.

Alți trei asemenea arbori pot fi văzuți în Parcul Florica de la Ștefănești. Unul dintre aceștia este impresionant ca mărime, depășind exemplarul de pe strada Egalității din Pitești.

¹ Universitatea din Pitești